

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Institutio Catholicæ Juventutis, Sacro Eucharistiæ Convivio decenter admovendæ

Chifflet, Laurent

Coloniae, 1653

Prælectio III. Quid in Sanctissimæ Eucharistiæ sumtione faciendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55213)

R. Maximâ ipsorum culpâ. Propterea quòd ad hujus Sacramenti Cœnam accedunt languidi, oscitan-tes, aliud agentes: neque morborum animi perfectam sanationem aut magnoperè expetunt, aut à præsen-te Medico enixè flagitant.

PRÆLECTIO III.

Quid in Sanctissima Eucharistia sumptione faciendum.

1. *Accessuris ad divinum Eucharistia Convivium quanam est adhibenda preparatio?*

R. Quanta potest maxima: quippe cum omnes ac singuli convivæ nihil magno Deo minus excepturi sint.

1. *Quid in eo genere cautum est legibus, cui proinde non temperare sit nefas?*

R. Tria illa. *Primum*, ut sal-tem semel singulis annis, circiter tempus Christo reviviscenti sacrum,
B 2 quilibet

quilibet Christianus hoc sanctum Epulum concelebrat: necnon quoties se in mortis periculo versari intellexerit. *Alterum*, ut nemo capitalis cujusquam flagitii conscientia irretitus & oppressus, Pane hoc purissimo vesci audeat. *Tertium*, ut nemo item non jejunus; seu qui non à mediâ nocte omni cibo ac potione abstinerit.

1. Qui pridie cœnati noctem insomnem duxere, eruntne etiam inter jejunos numerandi?

R. Somni usurpatio, vel præmissio; hesterni cibi concoctio in ventriculo, vel cruditas; nihil ad hoc Ecclesiasticum jejunium facit: quod quidem idoneum ac justum ritè censetur, si modò à mediâ nocte, secundùm aliquod probabile horologium computatâ, esculenti vel poculenti nihil hauseris.

1. Quid s̄ pridiani obsonii filum quodpiam tenue, inter dentium commissuras residuum, manè imprudens de voravero; aut os collamenti mihi aqua gustula

*guttula se in guttur insinuaverit : cum
hoc jejunium solvero ?*

R. Etiam tum inter jejunos cen-
sere. Illa enim quasi in salivæ loco
habentur, quâ fauces humectare ni-
hil vetat.

1. *Qua religione, quibusve pietatis
officiis, te ad Christum Dominum in
Eucharistia suscipiendum comparas ?*

R. Fausto illo ac felici die, dum
expergiscor, dum induor, dum ma-
turinâ precatone Numen colo, so-
lito alacrius ac ferventiùs animum
divinis imbuere conor. Dein vultu,
ore, manibùsque lotis, collectâ men-
te, magnòque fruendi Christi desi-
derio flagrans, ad templum profici-
scor. Ibi animum confessione perpur-
go. Tum rei sacræ attentè ac piè
inter sum.

1. *Quid verò deinde, per Sacrificiis
tempus, animo agitas ?*

R. Quinquies, diversis Missæ
temporibus, meipsum excito. Vide-
licet dum Sacrum inchoat Sacerdos,
dum Evangelium legit, dum Sera-

phicum Trifagion incinit, dum Precationem Dominicam pronunciat, denique dum sub finem, populi ceterum missum faciens, ei propitiam Triadem precatur. Sub ea quinque tempora, quanto possum religionis sensu, hæc verba fundo: Domine I E S U, huc me contuli, ut de pectore intimo recondam: ut per te vivam & propter te: utque aeternum in me maneat, ego in te. Tu vero, amantissime Pastor, votum hoc atque optatum meum gratum habe, juva, adimple.

I. Cum Sancta Hostia, & deinceps Sanctus Calix, à circumfusa & venerabunda plebe adorandi, attolluntur à Sacrificante; qua formula Christum venerabere?

R. His verbis quinquies, quasi ad quina Christi Vulnera honoranda, omni animi contentione prolatis: Domine I E S U, qui metam indignum tantopere amasti usque ad mortem, mortem autem Crucis: in omni vita, & in morte mea, esto mihi I E S U S.

I. Reliquo rei sacra decursu, quomodo

modo
R.
meæ
ex co
trem
giqu
Salu
subju
fac, a
cent
I.
calest
Largu
genua
Chri
R.
vultu
statil
illa v
gno o
Dom
Dom
Dom
I.
se ad
R.

modo mentem divinis rebus occupabis?

R. Ternas quaternasve Coronæ
meæ Marianæ decades pervolvam
ex commodo, quibus optimam Ma-
trem ac Patronam mihi magis ma-
gisque demerear. Verùm ad singulas
Salutationes Angelicas, verba illa
subjungam: *Dignissima Dei Mater,*
fac, obsecro, ut Filium tuum dignè de-
centerque suscipiam.

I. Sacro ritè perpetrato, cum ad
caeleste Convitium accedere incipiens,
surgens in loco, ubi tempore Sacrificii
genua posueras, quid dicendum putas
Christo ad te venire gestienti?

R. Procedo tacitus, modesto
vultu atque incessu, totus in expe-
ctatissimum Hospitem anhelans, &
illa verba, non linguæ motu, sed ma-
gno cordis clamore perpetuò iterans:
Domine IESU, toto corde credo in te.
Domine IESU, toto corde spero in te.
Domine IESU, toto corde amo te.

I. Quid est cavendum promoventi
se ad Sacra Mensæ repagula?

R. Hæc vitanda erunt. I. Ne ni-
mùm.

miùm festinanter accurrto : sed ali-
quantum moræ adhibeto, quâ te
ipsum ad rem tantam, piorum affe-
ctuum, fidei, admirationis, adora-
tionis, demissionis, desiderii, fidu-
ciæ, charitatis, aliorumque id genus
exercitatione adornes atque com-
ponas.

II In hoc conviviali accubitu pri-
mas ne ambito : neu cæteram tur-
bam comprimito. Sustineto pauli-
per, dum tuas tibi vices anteceden-
tium ordo cesserit : teque indignum
habeto, qui vel novissimo loco re-
cumbas.

III. Sed neque ita segnis tardusve
esto, ut Sacerdoti æternæ vitæ Pa-
nem distribuenti sis in morâ : ne-
dum ut eum jam aræ redditum tu-
unius causâ revoces : quod supersti-
tiosâ quadam & oppidò ineptâ reli-
gione, nonnullæ mulierculæ de in-
dustriâ interdum factitant.

IV. Si ad longiusculæ Mensæ can-
cellos pauci se convivæ acclinârunt ;
tu cæteris te adjungito : ne ad cla-
throrum

throrum partem remotiorem, longè à reliquis, Christum ad te afferri cogas.

V. Chirothecas si fortè gestaveris, è manibus detrahito: ne modico frigore vitando, reverentiam minuas. Nihil verò attinet monere, ne nudo pectore accedas. Paucorum rusticorum ea est inficeta & agrestis insulfitas, aut etiam lascivientium molliore cultu quarumdam fœminarum inverecunda & castiganda protervia.

I. Teneo quid moneas: hæc ne fiant cautio est. Iam præcipe quid factò sit opus.

R. I. Sanctæ Mensæ linteum instragulum, suppositis manibus iunctisque sustineto, & pectori admo-
vero.

II. Aspectum huc illuc ne spargito: sed oculorum modestâ demissione propinquantis Dei verecundiam testator.

III. Caput rectum atque immotum habeto: néve illud ad prehendendam,

dendam, & quasi eripiendam a vi
 morfu è manibus. Sacerdotis Ho
 stiam, repentino succussu protendit

IV. Voce ac labiis tunc ne orato
 nedum è libello aliquid sublega
 aut pectus tundas.

V. Ore diducto, quantum sat est
 linguæ acumen labello inferiori se
 persternito, quo Sacram Hostiam
 receptes.

VI. Receptam finito aliquantulum
 per oris salivâ macerari & immade
 scere, ne palato impacta diutius a
 tenaciùs adhærescat. Tum eam in
 stomachum trajicito; nullâ vultus
 distortionem, nullâ depravationem oris,
 nullo capitis flexu, mimicum quere
 dam & simulatum glutiendi consue
 tum indicante.

VII. Hæc dum fiunt, succedentem
 tecti tui hospitio Christum sic
 tertio alloquitor, tacitâ cordis vo
 ce, non oris expressâ: *I E S U, vera
 vita mea, & omne mihi experien
 dum Bonum: per oratorem advenisti
 mea me te super omnia stitenti.*

L. Salm

*I. Sumto Venerabili Sacramento,
quid postmodò faciendum?*

*R. Hauri è paterà, quæ ad os pro-
luendum offeretur, tantillum, si lu-
bet. Dein placidè confurgito, & è
cancellis abito, ut successuris locum
præbeas: néve ibi resistito, quorun-
dam inurbano more, qui aliis in-
commodare non dubitant, modò
ut commodent sibi.*

*I. Intereà dum te ab augustissima
Mensa ad alium templi locum recipis,
quid existimas cogitatione animoque
versandum?*

*R. Manu pectori applicitâ, quasi
celesti hoc malagma ægro cordi ap-
primens, ibo hæc identidem latenti
Medico seu Medicamento insusur-
rans: Mi IESU, per quidquid es, amolâ-
re ex corde meo, quidquid displicet tuo.*

*I. Nunc te protinus è templo prori-
pies, ac domum redibis?*

*R. Ne siverint Superi, ut tam
ineptè & ingratiè me gerant. Persta-
bo in æde sacrâ, & horæ quadran-
tem, quod minimum sit, gratiis
agendis*

agendis, fruendóque optimi Domini consortio, impendam.

I. Istuc ipsum, amabo, tu mihi distinctius ac fusius ediffere, qua ratione pretiosam illam dulcemque memoriam transigas?

R. Professus me gratis pro tanti beneficii magnitudine persolvendis prorsus imparem, Deiparam vehementer obtestabor, ut id officii adversus Filium meo nomine fungatur. Quamobrem illam ternâ Coronæ seu Rosarii Decade consalutabo. In primâ quidem rogabo, ut dignas grates Filio verbis meis agat. In secundâ, me ut illi vicissim offerat in donum æternum. In tertiâ, mihi ut ab eodem primarium effectum Sacramenti hujus impetret: stabilem, scilicet, perseverantiam in divinâ amicitia & charitate. Quas comprecationes, rhythmicis versiculis ad memoriæ subsidium illigatas, ita pronuntiabo.

In primâ Decade, post quodlibet
Ave Maria, hæc subjiciam:

Mater Dei dignissima,

Et Filio gratissima:

Pro tanto beneficio

Grates repende Filio.

In alterâ Decade:

Mater ejus Sanctissima,

Qui pro me fuit victima:

Offer nos ante Filium,

In iuge sacrificium.

In tertiâ Decade:

O Virgo-Mater unica:

Tu pro me Nato supplica,

Ut Nutrimento gratia

Alar ad vitam gloria.

Postea recitabo ex libello preces
aliquas divino colloquio post sum-
tam Eucharistiam accommodatas.

Si qua sit eo die, in templo, Pon-
tificiæ veniæ proposita largitio; ad
eam consequendam, Deo commen-
dabo quod illa commendandum
præcipit.

Meminero etiam apud Deum,
communis boni Sanctæ Matris Ec-
clesiæ,

clesiæ, parentum, propinquorum, amicorum, magistrorum, bene de me meritorum; seu superstites fuerint, seu vitâ functi.

I. Estne aliquid quo abstinere debeant Divino Pane refecti?

R. Hæc pauca. Ne paulò post, valido screatu, pituitam è penitis faucibus adducunto.

II. Ne nisi post mediam horam, si commodè fieri possit, cibum sumunto.

III. Ne se statim hilarioribus jocis ludisve danto.

I. At verò illius candida beataque lucis reliquo tempore, quid pietatis usurpandum?

R. Solito religiosius megeram, ac vespertino Psalmorum cantui, sacre concioni, & Sanctissimi Sacramenti publicæ adorationi, ferotinisque Laudibus adesse conabor. Severius item quàm aliis diebus, ab malè feriatâ ignaviâ, verbis otiosis, omnique morum solutiore licentiâ temperabo.

I. Licet

1. Licebitne illo die consuetis opificiis, atque artibus mechanicis assiduus operari dare?

R. Licebit omnino, si profestus ille dies fuerit. Pietas enim maleficium prohibet, non laboris industriam. Quapropter opus faciam in eius conspectu & societate, cui uni posthac vivere decrevi.

1. Secutura vita decursu, quomodo tantum beneficii memorem ostendes?

R. Duo illa egregie studebo. Alterum, ut dignam hoc caelesti alimento vitam exigam. Alterum, ut lubenti animo ac probe praeculco, ad easdem Sanctas Epulas, stans temporibus, alacriter revolem.

1. Quid tandem vocas vitam Divina ista Dape non indignam?

R. Nempe Christianae professioni congruentem. Quocirca enitar, Deum reverear, timentam amem; ut ne peccatum, tanquam summum malum, praeter omni malo perhorrescam; ut Deiparam MARIAM singulari cultu venerer, & in omnibus

bus

bus ærumnis ac periculis custodem
 mihi & præfidem adsciscam: ut ma-
 nè, & sub noctem ante somnum,
 consuetis precibus, Deum propi-
 tiem: ut quotidie ædi ac rei sacra-
 me religiosè sistam: ut à pravīs con-
 sortiis, quasi à pestilenti lue, refu-
 giam: ut parentibus & moderato-
 ribus facilem me & obnoxium præ-
 beam: ut corpus animūque pu-
 dentissimæ castimonie legibus coer-
 ceam: ut nemini fraudem feram,
 ejusve incolumitati, fortunis, existi-
 mationi noxam injustam creem:
 postremò, ut quo conscientie statu
 opto mori ac judicari, in eodem se-
 dulò constantèrque vivam.

L I T A N I A E

de Venerabili Sacramento.

Serenissimi Guillelmi Noricorum
 Ducis rogatu, Romæ, circiter sa-
 culi hujus initium, approbata.

Vsui erunt, vel ante, vel post
 sumtam Eucharistiam: vel
 tempore